

bl. Stanisław Kubista (1898-1940)
werbista,
męczennik beatyfikowany w 1999 r.

1. Mikołów, ŚLS, fresk w Bazylice św. Wojciecha

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

Zakonnik ze zgromadzenia werbistów, redaktor czasopism misyjnych, obdarzony talentem literackim pisał opowiadania, powieści i sztuki teatralne. Dokładnie 75 lat temu, 26 kwietnia 1940 r., został bestialsko zamordowany przez obozowego kapo w KL Sachsenhausen.

Stanisław Kubista urodził się 27 września 1898 r. w Kostuchnie pod Mikołowem, na terenie obecnej diecezji katowickiej. W 1912 r. rozpoczął naukę w szkole średniej w Domu Misyjnym św. Krzyża księży werbistów w Nysie.

Edukację przerwał wybuch I wojny światowej, w 1917 r. został powołany do wojska pruskiego, walczył na froncie francuskim.

W 1919 r. został zwolniony ze służby i powrócił do Nysy. W 1920 r. zdał maturę i rozpoczął nowicjat i studia filozoficzno-teologiczne w Zgromadzeniu Słowa Bożego w Mödling pod Wiedniem. Śluby wieczyste złożył w 1926 r., a rok później przyjął święcenia kapłańskie, zostając zakonnikiem zgromadzenia werbistów.

Jesienią 1928 r. został skierowany do domu zakonnego św. Józefa w Górnej Grupie niedaleko Grudziądza, gdzie objął stanowisko ekonoma. Został także rektorem w wielkopolskim Bruczkowie, gdzie werbiści prowadzili gimnazjum.

W 1929 r. przejął redakcję „Małego Misjonarza”, a w kolejnych latach kolejnych czasopism misyjnych takich jak „Kalendarz Słowa Bożego” i „Skarb Rodzinny”, w których zamieszczał także własne artykuły. Pisał też opowiadania i powieści, był autorem dramatu misyjnego „Krzyż i słońce”, który był wystawiany przed II wojną światową w całej Polsce.

W latach 1931-1933 współorganizował Muzeum Etnograficzne z eksponatami z Chin, Brazylii i Nowej Gwincei. Z jego inicjatywy powstała drukarnia oraz została rozpoczęta budowa nowego skrzydła budynku klasztornego.

Po wybuchu II wojny światowej, we wrześniu 1939 r. klasztor w Górnej Grupie został zajęty przez Niemców. W październiku utworzono w nim obóz internowania dla ojców i braci zakonnych oraz przywiezionych tu kilkudziesięciu księży i kleryków diecezjalnych.

W lutym 1940 r. obóz zlikwidowano. Internowanych, w tym o. Kubistę, wywieziono do Nowego Portu – filii obozu w Stutthofie, a dwa miesiące później do niemieckiego obozu koncentracyjnego Sachsenhausen. Tam szybko podupadł na zdrowiu i na skutek ciężkich obozowych warunków zachorował na zapalenie płuc.

26 kwietnia 1940 r., po apelu, obozowy kapo zwrócił się do niego słowami: „już nie masz po co żyć”, i stanął mu jedną nogą na piersiach, a drugą na gardle, silnym naciskiem miażdżąc kości. Ciało zakonnika zostało spalone w krematorium.

13 czerwca 1999 r. o. Stanisław Kubista został beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II w grupie 108 polskich męczenników.

W 2000 r. w Katowicach-Kostuchnie został wystawiony pomnik na skwerze jego imienia.

<https://prawy.pl/2967-juz-nie-masz-po-co-zyc-bl-o-stanislaw-kubista/>

Katowice-Kostuchna, ko. Trójcy Przenajświętszej (zdj. pw) – 1
Katowice-Kostuchna, ko. Trójcy Przenajświętszej (zdj. pw) - 2

Katowice-Kostuchna, ko. Trójcy Przenajświętszej (zdj. pw) - 3

2- Koluszki, ŁDZ, wiz., ko Niepokal. Poczęcia NMP

WEZWANIA DO 108 BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNİKÓW II Wojny Światowej

http://nitecki.wietrzykowski.net/Nitecki_108.Meczennikow.pdf

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki